

POSTANOWIENIE

Dnia 24 stycznia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Pruszkowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Mirosław Barszcz

Protokolant: sekr.sądowy Katarzyna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 24 stycznia 2017 r. w Pruszkowie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. C.

przeciwko M. C.

o alimenty

postanawia:

1. **umorzyć postępowanie;**
2. **ściągnąć od pozwanego M. C. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 300 (trzysta) złotych tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych;**
3. **znosi koszty procesu między stronami.**

UZASADNIENIE

K. C. w dniu 18 października 2016 r. wniosła do tutejszego Sądu powództwo o zasądzenie od M. C. na jej rzecz alimentów w kwocie 1200 złotych miesięcznie, płatnych do dnia 10-tego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia płatności którejkolwiek z rat, poczynając od dnia wniesienia pozwu. W uzasadnieniu pozwu podała m.in., że do chwili obecnej nie został ustalony obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec powódki. Od chwili, gdy pozwany wyprowadził się z domu, tj. od dnia (...) r. przekazał trzykrotnie środki na jej utrzymanie. Ze względu na to, że jest studentką II roku studiów magisterskich stacjonarnych na kierunkach administracja i stosunki międzynarodowe nie jest w stanie podjąć zatrudnienia. Jest osobą niepełnosprawną z uwagi na (...). Mieszka z matką i pozostaje na jej utrzymaniu. Finansowo pomaga jej babcia (k. 3-6).

W odpowiedzi na pozew z dnia 1 grudnia 2016 r. M. C. uznał powództwo do kwoty 800 zł miesięcznie i wniósł o jego oddalenie w pozostałym zakresie (k. 46-48).

Na rozprawie w dniu 24 stycznia 2017r. strony zawarły ugodę, na mocy której M. C. zobowiązał się do łożenia na rzecz córki – K. C. kwoty po 1000 zł tytułem alimentów, płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca z odsetkami w wysokości ustawowej za opóźnienie w przypadku uchybienia płatności którejkolwiek z rat poczynając od 18 października 2016r. (k. 79).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

K. C. ma 25 lat, zamieszkuje wraz z matką i pozostaje na jej utrzymaniu. Wspomaga ją także finansowo babcia. Studiuje równoległe dwa kierunki na (...) w W. na II roku tj. (...) oraz (...). Są to studia stacjonarne, drugiego stopnia, planowany termin ukończenia to 30 września 2017 r. Jest osobą niepełnosprawną w stopniu (...)z uwagi na (...). Koszty swojego utrzymania oszacowała na kwotę 1700 zł, na którą składa się: bilet okresowy na 3 miesiące - 286 zł, wyżywienie - 500zł, ubrania, kosmetyki - ok. 300 zł, wizyty kontrolne u lekarza (2 razy do roku) - 400zł, zabiegi ortopedyczne – 50 zł za jeden zabieg, zakupu pomocy naukowych – 100 zł oraz wyjścia do teatru, kina, wypoczynek wakacyjny.

Matka powódki E. C. pracuje i z tego tytułu uzyskuje wynagrodzenie w kwocie 1282,98 zł netto miesięcznie oraz kwotę 500 zł z tytułu wynajmu domu oraz przyznane w sprawie rozwodowej zabezpieczenie alimentacyjne w kwocie 1200 zł.

M. C. jest (...) oraz pełni funkcję (...) w P.. Uzyskuje dochód na poziomie 6758,15 zł netto miesięcznie. Zgodnie z oświadczeniem majątkowym w 2015 roku uzyskał wynagrodzenie w kwocie 138 726 zł brutto, 380 zł z tytułu funduszu socjalnego, 23 720 zł z tytułu diet oraz 2880 zł z tytułu najmu. W ramach wspólności majątkowej posiada środki pieniężne w kwocie 175 000 zł, dwa samochody osobowe oraz kilka nieruchomości o znacznej wartości. Od 2015 roku pozwany przelewem przekazał na utrzymanie córki kwoty po 800 zł w miesiącach lipcu i sierpniu 2016 r. oraz kwotę 400 zł w miesiącu październiku 2016 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: odpis skrócony aktu urodzenia k. 7, zaświadczenie k. 8, zaświadczenie k. 9, orzeczenie o stopniu niepełnosprawności k. 10, zaświadczenie k. 11, oświadczenie majątkowe k. 12-15, umowę najmu k. 16-117, postanowienie Sądu k. 18-20, potwierdzenie przelewu k. 21-23, faktura VAT k. 24, zaświadczenie k. 49, potwierdzenia wykonania przelewu k. 50-53, k. 55, k. 57, k. 62-65, k. 67-68, k. 72-73, polisa ubezpieczeniowa k. 54, faktura Vat k. 56, k. 58-61, k. 69-70, rachunek k. 66, k. 71, skierowanie na badania k. 74-75.

Sąd zważył co następuje:

Stosownie do treści art. 128 kro obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Zgodnie zaś z treścią art. 133 § 1 kro rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Z kolei zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś - od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

Natomiast jak wynika z art. 10 kpc w sprawach, w których zawarcie ugody jest dopuszczalne, Sąd powinien w każdym stanie postępowania dążyć do ich ugodowego załatwienia. Przywołany przepis nakłada zatem na Sąd obowiązek dążenia do ugodowego załatwienia sprawy w każdym stadium postępowania, nie wyłączając postępowania przed Sądami wyższej instancji. Przepisy nie wyłączają spraw alimentacyjnych z kategorii spraw, w których możliwe jest zawarcie ugody.

W niniejszej sprawie doszło do zawarcia między stronami ugody.

Przedstawiając istotę ugody sądowej stwierdzić należy, iż jest ona aktem, w którym występują zarówno elementy materialno-prawne jak i procesowe. Z jednej bowiem strony składane przez strony zgodne oświadczenia woli są czynnościami materialno-prawnymi zmierzającymi do wywołania skutków w dziedzinie prawa materialnego, gdyż zawarte pomiędzy stronami sporu porozumienie jest ugodą w rozumieniu art. 917 kc, a zatem z tego względu oceniane jest według przepisów prawa materialnego, z drugiej zaś strony ugoda sądowa jest czynnością procesową, gdyż składane przez strony oświadczenia są oświadczeniami procesowymi zmierzającymi do zakończeniowa procesu poprzez umorzenie postępowania i z tego właśnie względu ugoda oceniana jest również w świetle przepisów procesowych.

Ugoda sądowa jako czynność procesowa podlega ocenie w płaszczyźnie przesłanek z art. 203 § 4 kpc w zw. z art. 223 § 2 kpc. Ugoda zawarta przed sądem nie może być zatem sprzeczna z prawem, zasadami współżycia społecznego ani

też zmierzać do obejścia prawa. Zawarcie ugody przed Sądem w toku procesu oznacza w świetle przepisów kodeksu postępowania cywilnego dorozumiana wolę odstąpienia od zgłoszonego w pozwie żądania, gdyż celem ugody sądowej jest niedopuszczenie do dalszego postępowania sądowego, a tym samym wyłączenie rozstrzygnięcia merytorycznego przez Sąd.

Zawarta przez strony ugoda jest w ocenie Sądu dopuszczalna w świetle przesłanek z art. 223 § 2 kpc w zw. z art. 203 § 4 kpc. Nie jest ona bowiem sprzeczna z prawem, a okoliczności sprawy pozwalają przyjąć, iż nie została ona zawarta wbrew zasadom współżycia społecznego bądź miałyby zmierzać do obejścia prawa.

Przede wszystkim jej treść została poddana analizie z punktu widzenia przesłanek decydujących o wysokości obowiązku alimentacyjnego. Zgodnie bowiem z art. 135 kro to ocena możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego oraz usprawiedliwione potrzeby uprawnionego są wyznacznikiem kwoty zasądzonych alimentów. Sytuacja finansowa pozwanego pozwala mu na udział w partycypowaniu w kosztach utrzymania córki w kwocie po 1000 zł miesięcznie. Pozwany jest (...) i z tego tytułu uzyskuje dochód w kwocie 6758,15 zł miesięcznie. Co istotne to nie rzeczywiste dochody pozwanego, ale jego możliwości zarobkowe i majątkowe są brane pod uwagę przy szacowaniu kwoty alimentów. Co się zaś tyczy potrzeb powódki to szczegółowo zostały one wyliczone w uzasadnieniu pozwu. Łączny koszt jej utrzymania został wyliczony na kwotę 1700 zł. i zdaniem Sądu można taką sumę przyjąć jako uzasadnioną, tym bardziej iż matka powódki jest w stanie, z uwagi na wysokość swoich poborów, partycypować w pozostałym zakresie w tychże kosztach.

Stosownie do treści art. 355 § 1 kpc Sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie wyroku stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Skutkiem procesowym zawarcia ugody jest więc umorzenie postępowania. Na podstawie art. 355 § 1 kpc, Sąd umorzył postępowanie w sprawie.

Sąd obciążył pozwanego kosztami sądowymi w kwocie 300 zł na podstawie art. 113 ust. 1 w związku z art. 13 ust. 1 w związku z art. 79 ust. 1 pkt. 3 lit c) ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 104 kpc.